

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joi și Sâmbata.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Din cauza sf. sârbători a „Invierii Domnului” Nrul procsim va apăre Joi în 25 Aprile v.

De ziua „Pascilor”

Să străbatem pe un moment căile, pe cari au umblat înaintașii noștri.

Bătrâni gârboviți de ani și de ispite, tineri în flórea vieții, bărbați vênjoși și femei cu suflet de mamă, cu toți se ne apropiem de versul cel dulce al bisericeii, care în acésta și ne dîce „și se și cîcem fraților și celor ce ne uresc pe noi.”

Așa au făcut românii de vécuri, așa ar trebui să facem noi strănepoții lor.

O simțire fragedă ne încaldesce inima în ziua învierii Domnului.

Un întreg program de lucrare, ni se desfășură înaintea ochilor, o lume nouă ni se deschide, zugrăvită așa cum pôte fi visul unei ființe nevinovate, dacă am sci să ne apropiem de tot ce e omensc, dacă am sci să tragem tóte consecințele din trecut, când poetul ne a spus o atât de limpede, atât de respicat „Pre voi ve nimiciră a pîmei reutate.”

Ce ironie amară și nimicitoare între versul cel dulce al bisericeii și între cele ce se petrec dinaintea ochilor noștri.

În loc de îmbrătoșări frățesci, vedem și ađi multe sărutări de ale lui Iuda.

Increderea reciprocă slăbită, increderea în puterile noastre clătinate, pîma înrădăcinată și concordia ne restabilită în zile mari, în zile mărețe ca și cea de ađi.

Ce mirare dar că sórtea ni se îngreunéză, ce mirare, că nu dăm spre bine, ce mirare că străinii devin îndrăsneți și ne atacă și de și cu o cutezanță órbă.

Ce mirare că după numărul nostru cel mare am devenit un factor, de care nu ține nimene sémă, ce mirare, că suntem tractați mașter, ce mirare, când pândesc dușmanii să ne strivésca, sciindu-ne desbinați, sciindu-ne împărechiați, sciindu-ne sfășiați în tre noi.

Porniți pe așa cale numai zile de urgie și de restrite ne pot aștepta.

Zilele de bucurie vor fi tot mai rari pentru noi, lumea va fi o temniță, din care vom căuta ca cât mai curénd să ne eliberăm, și următorilor noștri le

vom pregăti noi înșine în loc de pat de flori, mormântul întunerecului.

Óre nu a sosit óra desteptării? óre consult e ca să mai perseverăm în luptă „noi contra noastră”.

Óre nu creдем în spusul „pîmul de înțelegere, când vedem că dușmanul bate la pórta și ne ame nință cu cutropire.

După legile nestrămutavere ale naturii, după o pauză de amorțală, întră ér în activitate tot organismul vegetal. Natura se împodobesce în tótă frumseța ei, și noi poporul român, noi urmașii celor mai bravi dintre popóre, să stăm atâta vreme în letargie, atâta vreme în nepăsare, atâta vreme în desbinarea plănuită de mâni sacrilege, cari au țesut ura în tre frați.

Ar crede cineva, că așa ceva este imposibil și cu tóte aceste așa este.

Ziua învierii poporului nostru încă nu a sosit.

Deasupra noastră planéză încă în mod măestrit în loc de o apropiere frățescă spiritul reutății, care nu concede să ne apropiem, nu ne lasă să ne dicem „frați” unul altuia și să puem cu toții peptul față de atacurile dușmanii noștri neimpăcați.

Avem mult de lucrat.

Nu avem scoli cum trebuie să le avem, ca să putem da creștere poporului, ca înarmat cu armele luminei să nu mai fie și mai departe oséndit a vé în stat numai datorințe fără de drepturi.

Și drepturile nu se cerșesc, ele nu se dau de pomană, ele trebuie reclamate, trebuie cucerite și cucerirea costă jertfe în bani, jertfe aduse pe altariul culturii naționale.

Poporul nostru numai atunci va vé zile de sârbătoare, când fi lui cei mai aleși vor da mâna ca frații, vor ierta tóte „pentru înviere”, și cu toții vor contribui la regenerarea lui, la scóterea lui din robia întunerecului și a miseriei, ce i s'a gătit în decurs de sute de ani.

Timp de pierdut nu avem, acésta „înviere” trebuie să fie o dorință a fie-cărui român, care ține la némul lui.

Ambițiunea fie-cărui trebuie să culmineze într'acolo ca să contribue la regenerarea poporului, din care a eșit.

Nici o cunună nu pôte împodobi capul unui român, ca cununa nevesteđită ce i o vor împleți faptele sêvêșite de el pentru fericirea némului seu.

Deci cu toții la lucru ca să contribuim la „învierea” poporului nostru din starea jalnică, a cărei moștenire ni o a lăsat timpurile triste.

La învierea Domnului.

Preste câți va ani se împlineșc 19 vécuri, de când a înviat din morți Mântuitorul lumii, și prin lățirea evangheliei sale a reformat lumea veche din temelie.

De 19 vécuri sunt pôte în practică principiile evangheliei lui Christos, care a predicat egalitatea tuturorora înaintea lui Dumneđeu, a spart legăturile de caste dintre om și om, și ca basă a societății a pus iubirea chiar și față cătră vrășmași.

Ca creștini creșcuți din frageda pruncie în frumósele ceremonii rituale din sêptémăna cea mare a patimilor și la ziua învierii, dedați încă putem dîce din légân la nevinovatele bucurii împreunate cu sârbătórea sârbătorilor, cu Pastile, cu forța voim să ne ridicăm la aceste zile luminate din miseria vieții de tóte zilele, din valorile vieții politice, sociale, economice și culturale ale statului nostru, și se privim la lucruri, cari se armonizeze cu tradițiunile, între cari ne a creșcut biserica, se armonizeze cu festivitarea și bucuriile, cu care Maica biserice sârbéză, și învață să se serbeze ziua de Pasti.

Încântați de frumósele inmuri, cu cari biserica serbéză ziua învierii, ochi sufletului nostru cantă după momente plăcute în viața noastră națională, în relațiunile dintre noi ca civi și între puterea statului, între noi și între organele statului, și nu este teren, unde am afla egalitatea cea perfectă, pe care o predică evanghelia lui Christos, nu aflăm nicăiri aceea basă solidă, pe care dacă e zidită fortăreța statului, în lume nu este putere, care să o pótă lua, nicăiri nu aflăm iubirea.

După credința bisericeii prin diavolul a venit păcatul în lume, și el prin diavolul se propagă și acuna, și toți câți fac păcate, sunt cuprinși de duchul diavolului, care nu se împacă cu iubirea între ómeni, căci atunci între ómeni ar domni duchul Domnului.

Deja la omul cel dintăiu duchul cel réu s'a arătat în chip de șerpe, și s'a comis păcatul neascultării, și păcatul strămoșului Adam s'a eređit și se eređesc asupra némului omenesc.

Duchul cel réu, intoleranța, neîncrederea, frica dictéză și ađi tóte păcatele, câte le face ađi guvernul, legislativa, administrațiunea și societatea ungurésca contra naționalităților din patria noastră, șovinismul, blăstămatul de șovinism a împins pe compatrioții unguri la asupririile, cu cari au tábărit asupra naționalităților din patria noastră, și multele siluiri de până acuna sunt numai câte-va zale din

lui e ațintit spre armele sale. Le va fi spălat Sola, le va fi atins ea pe dinsele cele din urmă, le va fi ținut ea încă în mâni ei cât de puțin după ce le spălase. El repede s'asvirle asupra lor, pășind pe urmele calde încă de gingașul picior al Solei.

Dar Sola înaintéză rece, ca zăpeđile ce pe virfuri de înalți munți nu se topesc nici de căldura sórelui din luna lui captor. Ea nici că se întórce. Odată numai ea brațele-și ridică, în creșcet și le pune, și éráși în linisce înainte pășesc. Ea este ca a negurilor făptură, de adiera serii împinsă încet și lin.

Nando strînge cu tãrie lancea la pieptu-i, sărută scutul cel credincios, ca și-cum ar sci, că într'insul ea față și-a oglindit, ca și-cum i-ar cere chipul să-i păstreze.

Roșitu-s'a Dunărea, — se părea, că valuri de sânge se revarsă din ea. Plină-i de trupuri, — se părea, că chiar valurile ei au murit. Plină-i de arbori, — se părea, că tóte pădurile s'au plecat înaintea topolului. Ér giur împregiur aerul tremură de țipete și rađele sórelui se clatină. Podul stă încă și trece preste dînsul pedestrime și călărime, indesite ca furnicile călătóre.

A dacilor óste-i sdrobotă, împrăsciată. În păduri ea se strînge din nou în tăcere, ca o stâncă de granit. Pe Nando îl aduc pe crengi; din multe rãni el sângeră. Sola sta în picior, apucă în mâni valurile ei de pãr, și fără a vorbi, de trei ori cu dên-

FOIȚA.

Sola

de
Carmen Sylva.

Poemă cetită de Majestatea Sa regina României în ședința iubilară a Academiei române.

(Incheere.)

Ce s'aude în cea pădure? Ea rêsună în adâncimi de tropote sute, de tropote mii, de bărbați și de cai, de zângănitul armelor. Feciórele în mirare se ridică în sus și ochii ațintesc. Pădurea-i deșartă cât ochiul pătrunde; dorm chiar păsărelele de zăduful zilei. Dar sunetul straniu înăbușit s'apropie, și legate de densus, nevăđute, misteriose cete; până ce Sola mută și palidă, ca și albul ei vesmânt brațul ridică și dincolo arată spre malul drept al Dunării. Pulbere ca dela sute de turme spre cer se înalță, în ea se vede schinteind, ferul dela coifuri și din virf de lãnci ce apar deodată și iute ér dispar ca fulgerul în norii cei negrii și plini de stricătóre grindină. Pădurea rêsună mai tare și mai slab de acei care, pe cea mal, de pe înălțimi spre riu, mănă și nenumărați, cumplit înaintéză. Și fără trăgănare se pun la ciocănit, se pun la făurit, la focuri alburii în međul zilei, se pun se întind pod pe luntri îmbinate. O și a trecut numai și totul e sflrșit.

Stau armele strînse în mănunchiuri amenințátóre, spre cer întepenite: Ér cetele tot vin și se rostogolesc. Pe cea mal al Dunării, déluri, șesuri, păduri, se par tóte, că se mișcă, se par tóte a înainta spre riu, în jos, ca albia să i-o astupe. Toți, Sola și feciórele privesc în tăcere peirea ce vine. Stă fecióra nemieșcată, cu mâna umbrind ochiul sprincenat. Inima-i era împetrită de spaima puterii ce dincolo se revarsă spre podul întins, ca lăcuste, de care nimic nu te apêră, pe care nici ape, nici arme nu le opresce, care cu propriile lor trupuri poduri întind, jertfind din a lor mulțime acele ce înșile sdrobesc, spre a prefăce în pustiu gol, pădure și câmpie.

Sórele apune. Liniștit și pacinic lunecă și trec valurile aurii; ér dincolo pe mal lãnci și scuturi lucesc însângerate de focul viu al sórelui. Chiar pulbera ce se ridică din déluri și din văi ca fum des și înălțat, chiar pulbera roșesc, și întreg cerul stă în foc, c'atunci când păduri aprinse, de flacări înghit. Dar vine umbra albăstrie și încet, pe nesimțite, ea se plécă, când ziua e perdută și óstea e învinsă. Sola stă și numără focurile ce scinteiază, dór ar iscodi a vrășmașilor putere. Ea stă și numără, până ce o fetiță semn îi face, că ostașii ascéptă armele se ridice de pe nãșiposul mal. Atunci Sola se trezesc și pașii ei întórce.

Nando demult sta în așteptare, în dos de arbore. El nu se uita nici la romani, nici la podul lor, nici la primejdia, ce pe toți amenința. Ochiul

lanțul de fer, cu care frații maghiari vreau să se lege de hegemonie, cu care cred, că ne vor pute încătușa până va eși sufletul din noi, și nu ne vom mai pute susține individualitatea noastră națională.

Dacă judecăm mai adânc modul, cu care noi, ca cetățeni egal îndreptățiți înaintea legii, suntem tractați pe toate treptele, dacă scotem nerușinarea, cu care se face provocare la legile existente față cu noi neexecutate, atunci sunt executate contra literii și a spiritului lor, și această provocare se face în lumea largă, spre a o dovedi străinilor, că la noi e libertatea cea mai perfectă, și că nemulțămirea noastră nu are base, dacă le considerăm toate acestea și mai vedem, și nervositatea fraților maghiari, care merge așa dede departe, încât chiar și în cercurile cele mai înalte față cu noi se vorbește în cestiuni culturale, în acte publice în tonul iritat și batjocoritoriu al presei unguresci, atunci trebuie să credem, ca frații maghiari în planul lor, nu au mai dat loc nici prudenței, nici dreptății, ci au zis: sau se maghiarizează ei de voie bună, sau dacă nu, atunci li strivim.

Așa numai se poate explica aplicarea lucrurilor la noi, și altcum nu.

Și lucrurile așa explicate ne conduc la rezultatul accentuat mai sus, că acuma numai există nici o considerațiune de oportunitate, ci trebuie dat înainte până e vreme, căci, „qui habet tempus, habet vitam“.

Duchul rău, diavolul, șerpele vorbește acuma din toate acțiunile fraților maghiari față cu noi românii, și e bine să li o spunem cu o zi mai înainte ca se scie, că noi în această lumină caracterisăm situațiunea.

S'au pus la o parte legile dela 1868 în partea, în care dau oarecare dreptate și scut și nemaghiarilor, și ele numai atunci mai sunt provocate din partea maghiarilor, când e vorba, ca în Europa să se susțină, că mai mare libertate ca în Ungaria nu mai e pe rotogolul pământului.

S'au susținut pentru Transilvania și se mai susține și acuma legea civilă marțială din anii absolutismului, și ea cu deosebire se aplică față cu nemaghiarii în cestiuni de presă.

S'a creat pentru Transilvania o deosebită lege electorală, și civilă unui stat în exerciarea dreptului celui mai civil, în cele electorale, trebuie se urmeze după 2 legi, altul fiind censul în Transilvania și altul în Ungaria.

S'au arondat comitatele, și acesta s'a făcut în mod atât de măiestrit, încât majoritatea locuitorilor români față cu minoritățile maghiare se devină în fapt cu totul impotente.

S'a creat legea de instrucțiune pentru școlile populare, și s'a enunțat, că fie-care elev să primescă instrucțiunea în limba sa maternă. Printre români s'au creat în sensul acestei legi o mulțime de școle comunale și de stat, în cari un cuvânt nu se vorbește românește.

Mai mult, ca o corectură a principiului enunțat în legea de instrucțiune, la anul 1879 s'a introdus în toate școlile populare ca studiu obligat studiul limbii maghiare.

Fără a mai întreba după rezultatul de 12 ani în punctul a lui ungueresci în școlile populare de copii, în anul acesta s'a enunțat obligarea asilele de copii, începând dela al treilea an al copilului,

Scopul final la toate: maghiarizarea.

Acestea le-a făcut legislativa.

Cum se pun ele în practică, despre acesta nu vom mai vorbi în ajunul învierii Domnului. Nici despre ordinațiunile ministeriale nu vom mai vorbi acuma, deși fie-care ordinațiune privitoare la limba magiară a fost totdeauna mai aspră decât însași legea.

Asemenea porniri nu au isvorit din noianul de iubire al fraților maghiari către noi, la acestea persecuțiuni sistematice față cu tot ce ar pute contribui la conservarea individualității noastre, nu i-a împintat nici spiritul de egalitate, nici simțul de dreptate, ci dușecul cel rău, sovinișmul, care ca și păcatul strămoșesc se ereșce la frații maghiari din seminție în seminție.

Ori încărăm privirile, numai lucruri posomorite vedem.

La ziua învierii însă noi ne luminăm cu serebarea. La ziua învierii, deși toate sunt posomorite, deși nicăiri nu aflăm inimă cu iubire către noi, cu căldură îmbrățișăm pe toți compatrioții nostri, și fraților, și celor ce ne urăsc pe noi le dăcem: „Se iertăm toate pentru înviere“.

Revista politică.

Se confirmă o nouă scire de adăugat la capitulul pregătirilor războinice ale Rusiei.

Printr'un ucaz al țarului, 20 de batalioane au fost sporite la câte șase companii și s'au sporit cadrele regimentelor de infanterie de rezervă 166 și 177.

Ce idei domnesc în Rusia despre aceste înarmări, care, după obiceiurile vorbe aspre adresate Germaniei observă, că „se scie că partea avantajoasă a organizației militare germane zace în estraordinara ușurință și repejune a mobilizării.“

Germania are nevoie de cel mult zece zile pentru ca să pună pe picior de reșel, la ori-care punct al graniței prusiene, o armată de un milion.

Nici chiar francesii n'au posibilitatea de a pune pe picior de reșel mase atât de mari de trupe într'un timp atât de scurt.

„In ce privește însă pe Rusia, realizarea unui astfelu de ideal este imposibilă, din pricina uriașei întinderi a țerei și din pricina rarității relative a populației.“

Armata prusiană ar pute astfelu foarte ușor să năvălească în țara dușmană, să cuprindă întinderi mari de pământ, să ocupe poziții avantajoase de apărare și pe urmă să aștepte în liniște până să potă fi scoși din aceste poziții.

Pentru ca să se egalizeze avantajele Germaniei cu ale Rusiei, în cas de războiu, există după țarul rusesc, două mijloce:

Mai întâiu trebuie să se țină la granița statului o armată cu deservire mobilizată și totdeauna gata să-și încapă activitatea războinică.

Acastă armată trebuie să fie destul de tare ca se nu lase se înainteze trupele germane mobilizate.

A doua măsură ar fi încheierea imediată și pe față a unei alianțe strinse ofensive și defensive, între Rusia și Franția.

Acastă alianță ar fi cea mai bună apărare a păcii europene care, după cum scie ori cine, este dorită sincer de Rusia.

Rusia și Franția împreună, ar egaliza complet puterile ligei Europei centrale și le ar lua ori ce poftă de a desvolta șovinismul la popoarele lor și a amenința pe cineva.

O alianță defensivă și ofensivă a Rusiei cu Franția este urgent cerută de vremea noastră.

Din cuvintele țarului „Sviet“, se poate vedea dar, că înarmările în Rusia nu se mai tăgăduesc acum, ci încercă să se justifice.

Ele ar fi motivate însă, tot numai de iubirea de pace, ca și întreita alianță, ca și alianța proiectată între Franția și Rusia.

Atâta iubire de pace, ar pute oare să nu fie consolătoare?

Vorbind despre rezultatul alegerilor din România, „Timpul“ îl caracterizează astfel:

Rezultatul alegerilor este astăzi ca și cunoscut, căci balotagiile nu vor pute schimba în mod simțitor proporțiunea grupurilor, care vor fi reprezentate în viitoarea cameră.

Este incontestabil, că guvernul are majoritatea. Rămâne acum se vedem cum va usa de puterea pe care o are. Noi așteptăm cu nerăbdare, dară fără patimă, ca să-l vedem la lucru.

În ce privește activitatea viitoarei camere în prima ei sesiune, ea va fi limitată și lucrările sale cunoscute de mai înainte. Prima parte a sesiunii va fi ocupată de validitatea titlurilor noilor aleși și cu această ocaziune se vor deschide primele focuri în lupta dintre partide, căci guvernul actual n'are alt fapt la activul său, decât alegerile generale, pe care opoziția de sigur le va ataca. Pe terenul acesta se va da prima bătălie.

După această va veni discușiunea adresei, care mai mult decât sigur va fi palidă și scurtă, căci cestiunea alegerilor va fi fost sleită cu ocaziunea validărilor, ăr cât pentru reforme e probabil că guvernul nici nu le va indica în discursul tronului spre a evita o discușiune prea lungă.

E probabil că mesagiul tronului se va mărgini a saluta de nouii aleși, ăr camera va răspunde prin o adresă de curtenie către tron.

Acastă grabă, după câte aflăm, are de scop de a aduce cât mai iute în discușiune bugetele, care nu vor pute da loc la lungi discuțiuni, afară numai dacă guvernul ar avé pretențiunea a introduce modificări însemnate în bugetul atât de bine întocmit de guvernul trecut.

După votarea bugetelor, cea dintâiu lucrare serioasă asupra căreia viitoarea cameră va fi chemată a se pronunța, va fi tariful autonom, al cărui proiect primitiv era foarte bine studiat și bine pregătit și nădăjduim că ministrii actuali nu vor căuța se introducă numeroase modificări în acest tarif numai din amor propriu personal și pentru a nu recunoșca meritul altora.

Iată mactumul de lucrări, pe care îl va pute da viitoarea cameră în prima ei sesiune estraordinară de primăvară, și guvernul va trebui să se considere foarte fericit, dacă interpelările și discușiunile academice vor permite camerei să îndeplinească chiar și aceste lucrări în prima sa sesiune.

Cronică.

Comitatul Huniedórei, în Aprile 1891

—Urmările controalei laese în comitatul Huniedórei!—

Vicecomitele ctului Huniedórei ordonază scontrarea cassei comitatense și dă de urma unei defraudări de 8000 fl v. a. Un batagel — cum s'ar dice, avându-se în vedere estensiunea comitatului și numărul sufletelor de peste 250.000. Se vor mai fi aflând câte și alte iregularități, dar acesta nu este cu una cu două la ivelă. Ceea-ce scim noi, și toți cei ce urmăresc afacerile de rațiocinii prin comunele noastre este că: de deci de ani rațiociniile comu-

sele pieptul își bate. Nando, de dureri invins, ochii închide și ostașii plini de jale capetele plecă.

Adunata stă a dacilor cele ranelor vindecate. ăr Sola își taie pământul cel negru și lung. Sus îl lăgă la vârful lăncii lui Nando să felfăe ca o flămură de vânturi mișcată, de sóre luminată. Acăsta dicea: „Vei fi condus spre glorie și biruință“. Și în adevăr biruința și gloria în partea dacilor se dătușe. Romanii stau înfrânți. Strălucind de veselie Nando vine spre Sola plin de putere ager tot el care minuni făcuse cu flamura din mâna ei primită: — „Sola! Ore astăzi vrednic sunt de tine?“

Ea însă ridică mâna și în tăcere trei degete'i arată. Se mișcă mulțimea. Eroii s'asvêrl în preajma ei. Femeile cer Sola să se înduplece. Bătrânii o în cunjură rugând și amenințând. Toți se string în giur încongiórei. Dar ea își scutură de pe ea, care-i în fecióriă capul ca o comură de leu de lumii aurii străbatută: — „După a treia „bătălie! atunci voi alege!“ —

Astfel vorbi cu glas rece. Se întorce apoi cu mândrie și'n a cortului întunecime dispare.

A treia bătălie! în țară a romanilor puteri covârșitoare. Întră și se revărsă ca apele umflăte ce navălesc cu sioi de ghiață. Întră și lupta se încinge precum vijelia în păduri turbéză copacii scotând cu rădăcini adânci, turnându i la pământ. Dacii stau ne-

clintiți. Dar totul e perdat! Nando e neasemănat. Flamura lui în sânge adăpată din vârful lăncii cade ca mușchiul de brad; ăr peptu'i curge deschis de o lovitură grea, din care sängele'i curge în șiróie ferbinți. Nando cade la pământ și tot încă se apără cu paloșul ridicat. „O Sola vino!“ șoptesc ale lui buze ofilite ce samănă ca florile ce de pe arbore tremurând se scutură în pulbere. „Sola vino!“ Ea însă sta în vultórea luptei, vede flamura, vede, cum ea se plecă și aude ostașii de mórte amenințați, strigând cu toți — „Sola!“! Ea rindurile desparte cu brațele ei albe și spre Nando privește, care la pământ sufletul își da.

Cea din urmă suflare din peptul lui eșise și ochii lui deabia se închise în ultima-i ochire de dragoste și de credință. Ea ingenuche lângă trupul fără sufer, și ia mâna slăbită, din care acum paloșul abia cade și strigă în imbulzala luptei celei mari: — „Acăsta este a treia și de bătălie și acesta'i mirele meu!“ — Eroii cu spaimă și împetriți aud grósnicul cuvânt. Se ridică însă odată un strigăt și un țipet ca tunetele ce se îndesă între stânci adânci: „Suntem perduți!, Arătarea-i adevăr! Fecióra'i de vină! Ea se plătescă! Nici unul din noi se nu mai rămăe, dar fata, și ea care mórtea o a adușă peară!“

Cu mâna ei în mâna lui Nando cu inimă tare și vesel suris fără clipi din ochi ea mórtea pri-

mesce dela ai sei. ăr ostașii toți s'asvêrl în navală și secerăți sunt toți ca spicele ce cad fără glas și fără jale. Înprăsciate zăceau pe pământ tot trupuri neinsuflețite. Se asvêrlise'n bătălia cruntă și femeile toate spre a nu rămăne pradă ostașilor romani, ele, care cu mândrie eroilor da semnul de dășii așteptat.

Nóptea la lumina lunii umblă rătăcind pe maul Dunării în sus și în jos măréta arătare a unei fecióre. Ea mânilor își frênge în ape umblă până la brâu Ea caută un vad să trecă dincolo și cu glas se vață: — „Dar nu vedeți? Din cea din urmă bătălie am luat pe cel din urmă ostaș! Trebuie să trec dincolo! O valuri spumegătoare! Lăsați se trec se așed dincolo la adăși de furia vrășmașului pe cel din urmă ostaș! Lăsați se dincolo miréa se trecă. Arătați-mi vadul ca să nu ved oștirile romane, călcând în picioare pe mortul meu! Lasă-me Duce se trec pin ale tale însăngerate valuri!“

Astfel se vâeta fecióra totă nóptea cea lungă ea mânilor și frênge. Dar ale Dunării valuri mărête curg neincetat puternic, nemilóse la lumina lunii, care a privit al dacilor sfârșit și a morților mulțime!

nelor zac în arhivele comitatului, și comunele nu știu nimic dacă socotela despre cutare ori cutare s'a aprobat ori nu? dacă pozițiile dificultate prin reprezentanțele comunale s'au aprobat sau nu?

Dacă întrebi de notar sau jude, că ce e cu aprobarea rațiocinului, și răspunde că nu a venit nimic dela comitat. Și noi atâta ne-am dat cu astfelu de răspuns laconic încât cu ocaziunea reviziunilor rațiocinului comunele Țiceam: în veci amintirea lor.

Nu scim, dacă și în alte comitate se urmăzeă întocmai, ori nu?

Ore nu ar fi timpul ca vice-comitele să se mai întorcă și pe la oficiile de contabilitate ale comitatului și să mai scuture de prav cele rațiocinii îngropate. Pote-că ar fi timpul.

Pote-că atunci nu am, fi siliți a ceti prin Țiare cum a defraudat cutare notariu ori pretor fără de ai-se fi întemplat ceva-și. Atari defraudări s'au întemplat în anii trecuți în pretura Bradului notariatul Criscoar, apoi în pretura Baiei de Criș prin fostul pretor M. apoi prin fostul notariu T. în cercul Ribiței. Astăzi toți acei oameni cu musca pe căciulă îi vedem în oficii și su pinderile temporare au fost mai mult pentru ochii lumii; căci banii defraudați nu s'au mai reintors comunelor și particularilor.

Am putea înmulți atari exemple cu defraudari comise în cercul Riscuței comuna Bulzești, unde au încasat banii de drum fără de ai fi administrat la locul competent. Tăcem de alte casuri din Ținutul Dobrei, de casul dela Beșan cu fostul notariu etc. etc.

Nu oameni privați ar fi chemați ca să-și bage mâna în cuibul de vespă, spre a descoperi defraudările și ași perde timpul cu acuse și cu spese mari spre a pune mâna spre cei-ce abuză de oficiile lor.—Ar fi datoria celor din fruntea comitatului a esercia o controlă mai strictă asupra afacerilor comunale în specie asupra rațiocinilor, și asupra deosebitelor spese ce adese se fac decătră antiștiile comunale.

Puțina controlă, ce s'a eserciat până acum asupra afacerilor din pretoriate au adus cu sine ca să ne întrebăm, dacă toți cetățenii suntem egali cel puțin când e vorba de datoriță! Căci a fi și noi români egali în esercierea drepturilor cetățenești nici vorbă nu numai pote fi.

Să luăm un exemplu. Ar cugeta omul, că cel puțin când e vorba de plățirea contribuției și a aruncurilor comunale să fim egali! Tot pre același picior să fie tractat un român ca și un magiar.

În realitate lucrul se întemplă din contră. Cunosc comune unde Țeranului român pentru contribuție, și pentru aruncuri i-s'a bătut la tobă tot ce au avut, prăcând proprii etariului magiar sub diferite preteceste i-s'a amănat plățirea an de an, și a rămas în restanță fără a suferi consecuențele legali pentru neplătire. Cunosc comune în acest comitat, unde reprezentanța comună cu ocaziunea staveririi bugetului comun și a staveririi aruncului comun vădând restanța de arunc la proprietarii magiari au deobligat antiștiia subpropria responsabilitate a scote aruncurile fără deosebire dară totul a fost fudeșer. Proprietariul mare magiar, apoi omul prietin cu stăpânirea a rămas neatins, să plătescă când va avé voe.

Date speciale din abundență sar putea scote din protocoalele cu cari se subtern rațiociniile și bugetele comunale la comitat. Ei, dară atunci cei din fruntea comitatului ar trebui să ie de scurt pre subalternii și asta nu le prea convine.

Ni-se-va Țice: contribuabiliu au datoriță a arăta abuzurile ce s'ar ivi ici colo. Acăsta să și întemplă, dar de regdulă atunci cuțital a ajuns la os. Amintesc un cas. Asupra pretorelui din Baia de Criș M. înainte alegerilor comitatense s'a făcut o arătare la comitele decătră 3 frunțași din Baia de Criș, arătându-se în colorii vii cele ce se întemplă în aceeași pretură.

Și nici un fir de păr nu i s'a atins, ba suplicații nici n'au primit nici un răspuns. Pretorele a rămas pretor.

Dacă te pun pecațele să lupți în comună, în reprezentanța comună contra abuzurilor, apoi bine să te Ții. Ți vine comisiunea pentru măsurarea dării de venit, și pre basa informațiilor dela notariu etc. esti lovit fără cruțare. Dată ai avut cevași cu proprietariul magiar apoi în comisiune te întănesci cu el. Dacă ai afaceri pela pretură ori notariu ești șicanat cât Ți trebuie. Sub astfelu de împregiurări trebuie să lupte un frunțaș în cottul Huniedórei.

Să nu te miri apoi, că se descoper defraudări de mii de fl. Noi am dori mai mult o controlă și mai mult respect față de legi, față de toți contribuabili fără deosebire de naționalitate. Notariul

Tractarea numerilor 10 și 11,

prelegere practică Ținută în 2 Martiu a. c. în Satu-lung, la adunarea generală a subreuniunii învățătorilor români din Țara Bârsei.

(Urmare).

Tractarea numărului 11.

Care număr l'am învățat mai pe urmă Ioane?

Noi am învățat mai pe urmă numărul 10. Arată-mi 10 degete N. Numără dela 1—10; numără dela 10—1. Care număr vine după 1? după 2? după 3? după 4? după 6? după 7? după 8? după 9?—scrieți cifra 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1. Învățătorul face pe tablă 10 cruci și întrebă câte cruci am făcut pe tablă? Pe tablă ai făcut 10 cruci, și le numărăm. Le numără. Dar acum ce am făcut? Ai făcut încă o cruce. Dece cruci și cu o cruce, câte cruci fac? $10+1=11$ Învăț. face pe tablă 10 linii. Numărăți. Le numără: câte linii am făcut? Dece! Dar acum? (una). Câte linii fac $10+1$. Dece linii și cu una linie fac 11 linii. Câte puncte am făcut pe tablă? Pe tablă ai făcut 10 puncte. Să le numărăm; le numără. Dar acum ce am făcut? Un punct. Dece puncte și cu un punct câte puncte fac? $10+1=11$ Numără dela 1—10 Dela 10—1. Numără tu 10 bile. Câte bile ai numărât? Eu am numărât 10 bile. Aci câte bile am eu? Acolo ai o bilă; dece bile și cu o bilă câte bile fac? $10+1=11$ Învăț; le arată 11 nuiele; le numără câte nuiele am în mâna dreaptă? În mâna dreaptă ai 10 nuiele dar în mâna stângă? În mâna stângă ai o nuia Cât e $10+1=11$ Tablițele afară. Faceti 11 linii, 11 rucelidunete, 11 nule? Scopul este acela ca scolarii să vadă că lucrurile de lângă număr se schimbă, ér numărul rămâne tot același. Eu am

11 cruci? Ce e 11? 11 e numărul, dar cruci? cruci e numele. Dă numărului 11 și alt nume? 11 linii, 11 bănci, 11 litre, 11 metri, 11 scolari; Acum învățătorul face cifra s'au numărul 11. Tablițele afară, scrieți numărul 11 de mai multeori.

Analizarea s'au deseomponere numărului 11.

Cu ce numeri se scrie numărul 11? Numărul 11 se scrie cu $10+1$, cu $9+2$, cu $8+3$, cu $7+4$, cu $6+5$, cu $1+1+1+1+1+1+1+1+1+1$, cu $2+2+2+2+2+1$, cu $3+3+3+2$, cu $4+4+3$, cu $5+5+1$. Unu și cu cât fac 11? $1+10=11$. Doi și cu cât fac 11? $2+9=11$. Trei și cu cât fac 11? $3+8=11$. Patru și cu cât fac 11? $4+7=11$. Cinci și cu cât fac 11? $5+6=11$. Șase și cu cât fac 11? $6+5=11$. Șapte și cu cât fac 11? $7+4=11$. Opt și cu cât fac 11? $8+3=11$. Nouă și cu cât fac 11? $9+2=11$. Dece și cu cât 11? $10+1=11$. Cât fac 10 bile și cu o bilă? 10 bile și cu o bilă fac 11, cât fac 6 m. și cu 5 m? 6 m. și cu 5 m. 11 m. Cât fac 9 litre și cu 2 litre? 9 litre și cu 2 litre fac 11 l. câte fac 1 kg. și cu 7 kg? 4 kg. și cu 7 kg. fac 11 kg. Cât fac 8 nuci și cu 3 nuci? 8 nuci și cu 3 nuci fac 11 nuci.

Ioane? Tu ai îmbusunar 4 cr. în celalalt 3 cr. și mai capeți încă 4 cr; câți cr. ai tu? Eu am 11 cr. Pentru-ce? Pentru-că $4+3+4=11$. În banca acăsta sunt 5 scolari, în cealaltă sunt 6 scolari, câți scolari sunt în ambe băncile În amândouă băncile sunt 11 scolari. Pentru-ce? pentru-că $4+6=11$.

N. are 3 mere și mai capătă încă 8 mere, câte mere are el? G. a scris eri 7 rânduri și ați 4 rânduri, câte rânduri a scris el? Maria e de 5 ani. Elena e cu 6 ani mai mare, de câți ani e Elena? Un om vinde o oie cu 8 fl. și un miel cu 3 fl. câți bani a căpătat el?

$11=10+? =9+? =8+? =7+? =6+? 9m. +? m=11$
 $11=2+? 11=4+5+? =1+2 =2+? =3+? =4+? 41+?$
 $1=11 l. 9=4+? =6+2+? 6 kg. +? kg.=11 kg. 7=3+? =5+4+?$

Subtragerea:

Cât rămâne dacă luăm 1 măr din 11 mere? Dacă luăm 1 măr din 11 mere, mai rămân 10 mere. Cât rămâne dacă luăm 2 scrisori din 11 scrisori? Cât rămâne dacă luăm trei din 11? Cât rămâne dacă luăm 4 l. din 11 l? Cât rămâne dacă luăm 5 kg. din 11 kg? Cât rămâne dacă luăm 6 m. din 11 m? Câte cărți rămân dacă luăm 7 cărți dne 11 cărți? Câți cruci rămân dacă luăm 8 cr. din 11 cr. Câte tablițe rămân, dacă luăm 9 tablițe din 11 tablițe? Câte stile rămân dacă luăm 10 stile din 11 stile?

N. are 11 cr. și își cumpără cu ei o tabliță; câți cr. i-a mai rămas? V. are 11 scrisori, și scrie din ele 5, câte scrisori iau mai rămas nescrise? C. are să scrie 11 rânduri și scrie din ele 4, câte rânduri mai are să scrie? Omure are într-o cană 11 litre de lapte și vinde odată 5 litre și odată vinde 3 litre, câte litre a vândut ia și câte i-a mai rămas? Ea a vândut 8 l. și iau mai rămas încă 3 litre. Pentru-ce? Pentru-că $5+3=8$, $8+3=11$. Un școlariu are 11 mere și dă din ele la alt școlariu 3, la altul 6, la unul 2; câte mere iau mai rămas lui? Cât e $11-1$? $11-2$? $11-3$? $11-4$? $11-5$? $11-6$? $11-7$? $11-8$? $11-9$? $11-10$? $11-11$? (Va urma).

Varietăți.

* (Sinódele diecesane.) Sinodul ordinar eparchial al diecesei Aradului și al diecesei Caran sebeșului s'a convocat pe Dumineca Tomei.

* (Cancelarie advocațională.) Dl dr. Laurentiu Pop ș'a deschis cancelaria advocațională în Abrud.

* (Sciri militare.) Sub-colonelul Emanuil Bălaș este numit colonel la reg. 2 de inf.; majorul Nicolau Cena dela reg. 31 de inf. este denumit comandantul scólei de cadeți în Karthaus la Brünn; au fost denumiți mai departe căpitani cl. 1: căpitani de cl. 2: Mihail Seracin reg. 43 de inf.; Ioan Humiția reg. 66 de inf.; Iuliu Mărginean reg. 43 de inf.; Ioan Ioanășiu reg. 50 de inf.; Stefan Simic reg. 62 de inf. — Căpitani de cl. 2: locotenenții Vasiliu Pușcariu reg. 66 de inf. Alecsandru Bob Hangea reg. 82 de inf. Ambrosiu Cutic reg. 51 inf.; George Ioanovici reg. 50 inf. — Locotenenți: sublocotenenții Constantin Murășian reg. 82 de inf.; Alecsandru Cioban reg. 6 de inf.; Ioan Voicu reg. 64 de inf.; Ilie Ciugudean reg. 64 de inf.; Damaschin Roman reg. 51 de inf. și Alecsandru Muntean reg. 101 de inf. — Sublocotenenți aspiranți de oficer Eugen Pipoșiu reg. 33 de inf.; Ioan Baracu reg. 85 de inf.; Aurel Păcurariu reg. 63 de inf. și Nicolau Botezan reg. 62 de inf. În regimentul de cai ferate și telegraf a fost numit locotenent: sublocotenentul Tit cavaler de Onciul. Medic de regiment cl. 2 a fost numit medicul superior Dr. Albin Pop.

* (Balotagii pentru camera României.) Din 16 și 17 Aprile vechiu au fost alegerile de balotagiu.

După scirile ce primim pân' acum liberalii au suferit înfrângeri în 15 cercuri și numai în 5 au reușit față de candidații guvernului, cari acum avé asigurată majoritatea în cameră.

Lista fraților Brătianu au picat în București.

* (Bismarck deputat.) Principele Bismarck cel odinioară mare și tare, a eșit învingătoriu în balotagiul din 30 Aprile, față de socialistul Schmalfeld. Lumea astéptă cu încordare să vadă rolul ce va juca în parlamentul germân.

* (Regina Natalia.) Conclusul scupcinei sêrbesci, prin care s'a hotărit ca părinții regelui Sêr-

biei, să părăsescă țara s'a comunicat și reginei Natalia, care însă nu va ceda decât forței. Guvernul e hotărit a aplica și forța.

* (Tălharie la gara din Arad) În Țilele trecute s'a întemplat la gara din Arad un cas de tot tragic. Pașitorul dela oficiul postal a fosomorit în tr'un mod înfiorător, după-ce i sa arunt cat mai întâiu ardeiu în ochi. Hoții au luat 9600 fl.

* Invitare „Societatea de lectură a tinerimei dela institutul pedagogic-teologic gr. or. român din Arad, invita la „ședința publică“ ce se va Ține în Dumineca Tomei la 28 Aprile (10 Maiu), 1891 în „Sala cea mare a Seminariului“, cu următoriu.

Program.

1. Christos a înviat, arr. de N. Chicin, esec. de corul vocal.
2. „Cuvânt de deschidere“, rostit de v. președintele A. Givulescu, cleric c. III.
3. „Cântec de primăvară“, de C. Porumbescu, esec. de corul vocal.
4. „Invierea Domnului“, disertațiune de S. Cornea, cleric c. III.
5. a.) Luna dórme.“
b.) „Hora“, arr. de N. Chicin, esec. de corul instrumental.
6. „Chizeșia“, poesie de Schiller, trad. de C. Morariu, declamată de A. Givulescu, cleric c. III.
7. Adio pădurii“ de B. Mendelssohn, esec. de corul vocal.
9. „O învățătură din istoria mai nouă a bisericiei române“, disertațiune de G. Proca, cleric c. II.
9. „Carmen Sylva“, vals de I. Ioanovici, esec. de corul instrumental.
10. „Simțul de pietate creștină“, disertațiune de C. Puticiu, cleric c. III.
11. „Hora“ arr. de N. Chicin, esecutat de corul vocal.
12. „Galopp“ de A. Cirillo, esec. de corul instrumental.
13. „Haimana“, monolog de V. Alecsandri pre-dat de G. Lupșă, cleric c. I.
14. „Cisla“ de C. Porumbescu, esecutat de corul vocal.
15. „Marș“ de I. Mureșan, esecutat de corul instrumental.

Inceputul la 7 ore sêra.

Arad, 23 Aprile, 1891.

În numele societății:

Aureliu Givulescu,
v. președinte.

Giorgiu Proca,
secretariu.

* (Necrolog.) George Popovici, paroch în Lesnic și Maria Popovici căsătorită Sinca ca fii, Luiza Popovici și Petru Sinca ca noră și ginere, Petru Popovici și Veronica Popovici ca frații, Maria, Sinefta, Victoria, Valeria, Ioan și Lucreția Popovici, Valeria și Teresia Sinca, Abel Bera, Jofica Bera, Sinefta Bera, Juja, Petru, Victoria, Cata, Ana, Jofica, Adolf ca nepoți și nepóte, cu inima frântă de durere aduc la cunoștința tuturor amicilor și cunoșcútorilor trecerea din viață a mult iubutului lor tată, socru, frate, moș și unchiu **Ioan Popovici**, paroch rom. gr. ort. din Chergheși, întâmplată la 15/27 April a. c. postmeridiane la 3 ore, în etate de 65 ani.

Rămășițele pământesci se vor astruca spre vecinică odichnă, în cimitierul bisericeii gr. ort. din Chergheși, la carea a servit 40 ani ca paroch, Mercuri în 17/29 April a. c.

Fie-i memoria binecuvântată!

Chergheși, la 16/28 April 1891.

* (Necrolog.) Vasiliu Bologa, paroch gr. or. ca fiu cu soția Carolina S. Marinceș ca noră, Aurel, Eugen, Valeriu, Iuliu; Silviu, Emil și Maria Bologa ca nepoți; Óna văduvă Cismaș nasc. Botezan ca noră, Adrian Cismaș, preot gr. oat. în Orasia, Silvia și Eugenia ca nepóte cu inima întristată anunța, că buna mamă, sócră, bunică și respective matusă văduva **Maria Bologa** nasc. **Botezan** după îndelungi suferințe, împărtășită fiind cu s. taine ale muribunȚilor în 29 Aprile a. c. st. n. la 12 ore din nópte, și-a dat nobilul seu suflet în mânilor Creatorului, în al 58-lea an al etății și al 12-lea an al văduviei sale.

Rămășițele pământesci se vor aședa după ritual gr. or. în 1 ma Maiu a. c. st. n. p. m. la 12 ore în moméntul familiar din cimitierul bisericeii gr. or. din loc. — Fie-i memoria eternă, răpausul lin!

Turda, în 30 Aprile, 1891.

* (Descoperire importantă în Pompei.) Cu ocaziunea desgropărilor din Pompei s'a descoperit Sâmbăta trecută un schelet bine conservat care era cu fața culcată la pământ semn că a fost surprins de o catastrofă și a fost acoperit de lavă.

Scheletul s'a găsit în locul acela unde a fost cartierul garnisonei române.

* (Pentru cei ce vor viață lungă.) — Iată o mărturisire despoiată de artificii pe care bătrânul Gladstone a făcut o unui reporter al ziarului Nev-York Morning.

„Vrei se afli cum am ajuns la vârsta de 80 de ani? Lucrul e simplu.

In fie care noapte dorm liniștit câte șapte césuri.

Când sunt la Hawarden Park me duc în toate diminețile la biserică. Deosebit de buna stare de spirit ce procură exercițiile religioase dăsele mai au încă folosul de a răspândi asupra sistemului nervos o linisce binefăcătoare.

Lordul Nennyson fiind intervievat a răspuns tot într'un chip evlavios.

„Dacă am putut să celebrez a 81 a aniversară a născerii mele, a ăis marele poet, pricina este că n'am suferit nici una din acele sguđuri, pe care le produc micile afaceri ale vieții; am stat totdeauna retras și liniștit și m'am gândit mereu la Dumnezeu.

„Gândește-te totdeauna la viitorul de după moarte a ăis un înțelept. Așa am făcut eu și de aceea am ajuns la bătrânețe“.

Avis acelora care vor se trăiască mult ca acești doi ómeni mari.

* (Germanii și berea.) Am publicat deunăđi o statistică a consumației de bere în Germania, din care reeșia că într'un an germanii beau ca la 5,200,000 de litre de bere cea ce ar represinta un réu curgând ăi și noapte cu înălă de 593 de metri cubici pe o óră și 165 de litre pe secundă.

Statistica împrumutată revistei „Science pour tous“ se sfârșia cu observația, că beutura de bere moleșește trupul și mintea.

„Cosmos“ altă revistă științifică contestă această afirmare spre consolația beuturilor de bere.

Ea aduce ca exemplu numai pe d de Bismark, care a dovedit forte bine contrariul. Dar ziarul științific afirmă chiar mai mult, el ăice, că trebuie se re recunoscă că berea e unul din elementele de forță ale Germaniei.

Iată pentru ce:

Tot acel lichid de 105 litre de cap pe an nu este consumat decât în mica parte în familie, cea mai mare parte se bea în berării, în cari totă lumea întră și petrece lungi césuri în fața paharului me reu înoite schimbând ideii, învățând a se cunoște.

Germanii se scie au pasiunea și geniul asociațiilor: după o vorbă celebră de îndată ce sunt trei împreună ei constitue patru asociații deosebite. Și mai ales la berării se constitue aceste grupuri, cari dau o putere estraordinară ideilor, pe cari le reprezintă.

In toate lucrurile însă trebuie o măsură și cu drept cuvânt e de temut, că germanii sunt pe cale de a o trece în materie de beutura a berei.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Din esortațiunile unui catichet dela scólele nóstre medii.

Furnicile.

Mergi la furnică, o leneșule, și urmăză văđând căile ei și fii mai înțelept decât dânsa. Pild. lui Sol. cap. 6. st. 6.

(Urmare.)

Să ne întórcem éráși la mica și corăgiósa furnică, despre care v'am istorisit mai înainte. Am văđut, că în sfârșit i-a succes, ca să trecă cu po-vara preste dél. Unde este ea acum? Priviți, cât de departe a ajuns cu câtă înfălă a percurs ea această cale lungă! Cum a fost această cu puțință? Dar priviți, acum numai este singură la lucru; alte furnici, cari din întâmplare treceau pe lângă ea văđură, că sírmana se rumpe sub povara sa cea mare și i-au venit într'ajutor.

Éráși o virtute a furnicilor, ele se ajută, se sprijinesc una pe alta. Deși furnica nu este tocmai complexantă față de grăuruș, care petrece vara întrégă în cântece și veselii, totuși nu este complexantă față de frații sei de surorile sale, față de celelalte furnici; nu le lasă nici odată în perplesitate, în pericul sau în primejdie; nu lasă să trecă nici un prilej, nici o ocaziune, fără ca să le întindă mână de ajutor și se le servescă.

Puteți-ve aseména în privința această cu furnicile? Dacă vedeți diminéța, când veniți la scóla, un copil mic cu o povară grea în spate, dații mână de ajutor; i ați luat vre-unu povara din spate, ca să o duceți și voi o bucată de loc? Sau dacă vedeți un biet de ucenic palid și flămând întinđend la o teleagă cu povară, ca s'o scóta din șanț, pus-ați și voi mână, ca să-i ajutați?

Iubiții mei, în lumea această sunt mulți, putem ăice fórté mulți, cari pică sub povara grijilor și a durerilor celor prea mari și grele pentru dênșii.

Vreți să-le ajutați și să împliniți porunca apos tolului care ăice:

„Purtați sarcina unul altuia, și așa veți împlini legea lui Hs“ (Galat. 6. 2.)?

In fiesce-care casă, în fiesce-care scóla, în fiesce-care familie ni se dá ocaziune ăilnic de a face bine, de a fi folositori, prevenitori și de a dá mână de ajutor.

Este frumos, dacă copii sunt plăcuți, ér nu su părăcioși și sândăcoși, când sunt conturbați în jocurile lor, pentru-ca se aducă și ei un mic serviciu

și dacă acest serviciu îl duc cu cea mai mare plăcere și bucurie. Eu îndrăsnesc a ăice, că dorința de a ajuta pe altul, de a face serviciu altora este virtutea cea mai mare, cea mai frumoasă și cea mai dragălașe, este o virtute, prin care noi devenim asemenea lui Dumnezeu, care singur este iubirea, prin care devenim asemenea mântuitorului nostru Is. Hs. că a fost bogat, dar s'a făcut sărac pentru noi, ca prin sárăcia lui noi se devenim bogați, după cum ăice apostolul Pavel în epistola a II a cătră corinteni la cap 8 st. 9.

„Că scii darul Domnului nostru Is. Hs. că pentru voi a sárăcit bogat fiind, ca voi cu sárăcia lui să ve îmbogățiți“: o virtute ăic, prin care devenim asemenea lui Is. Hs., care mergea din un loc în altul, pentru ca se facă bine, și care ăise despre sine minunatele cuvinte: „Fiul omenesc n'a venit să i se slujescă, ci să slujescă“. Mat. 20. 28.

Iubiții mei, priveghiați și ve rugați, ca să ve umpleți de duchul iubirei de a face bine. Rugați-ve lui Dumnezeu, ca să ne dea după cum ăice sânta scriptură, inimi milostive și mâni totdeauna binefăcătoare. Deprindeți-ve a gândi mai mult la fericirea altuia decât la a vóstră; întrebați-ve în fiesce-care ăi, ce bine puteți face altuia, ce bucurie, ce serviciu îi puteți aduce, și atunci egoismul, iubirea prea mare de sine va trebui se facă loc iubirei, care nu caută al seu, și luați bine în sémă, ce ve spun: atunci a-ți aflat un mare secret. Și scii ce secret? Ați aflat secretul de a fi fericiti. Perđendu-te pe tine, te reafli éráși: dând altuia, devii bogat, părăsind pentru altul bucuria și plăcerea ta proprie, afli adevérata fericire.

Acesta este adevérul cel mare, pe care mântuitorul nostru Is. Hs. ni-l-a recomandat, când ăise:

„Cine voiesce să și mântuescă viața, o va pierde ér cine își va pierde viața sa pentru mine, acela o va afla.“ (Va urma.)

Bursa de Viena și Pesta.

Din 29 Aprile 1891

	Viena	B.-Pesta.
Renta de aur ung. de 4 ^o	---	---
Galbin	5.51	5.47
Napoleon	9.26 1/2	9.25
100 marce nemțesci	57.15	57.15

CONCURS.

Postul de moșit din comuna Talmăcel este de a se ocupa.

Concurențele au a se adresa la oficiul comunal din Talmăcel, unde se pot vedea și condițiunile respective. Terminul 30 ăile dela prima publicare a concursului.

Talmăcel, 28 Aprile, 1891

(67) 2—2

Fontina,
notariu.

Toma Nedelcu,
jude.

Nr. 306

[65] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de capelan din parochia de clasa a III a Chintelnic în tractul Bistriței, în urma încuviințării Prea veneratului Consistoriu din 12 Februaru a. c. Nr. 922, se escrie prin această concurs cu termen de 30 ăile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post, calculate în bani, fac la an suma de 200 fl. Informațiuni mai de aprópe despre acele se pot căpăta la oficiul parochial și protopresbiteral.

Concurenții au a și așterne suplicele lor instruite conform legilor din vigóre până la terminul sus indicat, la oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Bistriței.

Borgo-Bistrița, în 28 Martiu 1891. În conțelegere cu comitetul parochial.
Simeon Monda,
protopresbiter.

Nr. 1155

[66] 2—2

CONCURS.

Pentru îndeplinirea următoarelor posturi de păđitori de pădure cualificati sistemisați la mandatul onoratalui comitet administrativ silvanal al comitatului Sibiiului.

1. Păđitoriu de pădure pentru pădurile comunelor Aciliu, Mag și Săcel precum și pentru pădurile aflătoare pe hotarul acestor comune aparținătoare bisericeii gr. or. din Mag și Aciliu și pentru pădurea comunei Topârcea pe hotarul Magului. Locuința în Săcel.

Simbrie anuale de 100 fl. și paușal de cal 60 fl.

2. Păđitoriu de pădure pentru comuna Căcova cu locuința în Căcova, simbrie 100 fl., paușal de cal 50 fl.

3. Păđitoriu de pădure pentru comuna Sibiel și pădurea bisericeii gr. or. din Sibiel, locuința în Sibiel. Simbrie 160 fl., paușal de cal 40 fl.

Afară de această păđitoriu de pădure va primí a treia parte din despăgubirile după prevaricațiunile silvanale arătate de el precum și tacsă de mánat legele.

Cei ce reflectéză la unul dintre posturile acestea se și înainteze la subscrisul cererea instruită cum se cade cel mult până în 15 Iuliu a. c., alegerea se va îndepliní în 15 August.

Seliște, în 24 Aprile 1891.

Pretorul suprem
Dr. Leményi.

Sz. 7093/890 plg.

(60) 2—3

Hirdetmény.

A pálosi ált. határtagosítási ügyben az elómunkálatok megkezdése, nevezetesen a képviselő rendezése, a működő mérnök megválasztása, és a költség előirányzat elkészítése végett Bro Apor Zoltán kir. törvényszéki bíró kiküldeték és határidőül az 1891 évi Május 19-ének d. e. 9 óraja Pálos község házához kitűzetik, mikorra az összes érdekelt felek azon hozzáadással idéztetnek meg, hogy a felek elmaradása a tárgyalás megtartását akadályozni nem fogja.

Erzsébetváros a kir. törvényszéknek 1891 aprilis 6 án tartott üléséből.

Vén András,
elnök.

Zoltán,
jegyző

O specialitate necomparabilă

între toate apele minerale alcalin-acide din monarchia și străinătate

este

apa minerală de

„Rápát“

care în urma compoziției pre fericite a părților sale minerale și a conținutului estraordinar în acid-carbonic se bucură de o valoare medicinală fórté mare și de un renume universal neîntrecut.

Apa minerală de „Rápát“ se întrebunțeză ca medicament cu cele mai strălucite succese în contra conturbărilor de mistuire, în contra stărilor catarhalice a stomachului și a organelor respirătoare, în contra maladiilor rinichilor și a beșici etc. are un efect admirabil la secrețiunea udatului și este recunoscut ca remediu salvator neprețuibil.

👉 Cel mai curat și binefăcătoriu product natural. 👈

👉 Ca borviz adevă beat cu vin 👈

nu se póte compara această apă escelentă cu nici o altă apă minerală a continentului.

👉 Șampagnul apelor minerale. 👈

In urma acestora me vėd îndemnat a recomanda apa minerală de „Rápát“ nu numai ca pe o beutura prea plăcută rēcoritoare ci și ca pe un escelent medicament și ca cel mai sigur remediu preservativ în contra tuturor maladiilor al organismului intern fie-căruia consumat înțelept precum și pentru copii spre întrebunțarea ăilnică cu cea mai mare căldură și conșiențiositate.

Apa minerală de „Rápát“ umplută în flacóne elegante de 1/2 și 1/1, litru mărime să găsece totdeauna în calitate prospete și veritabilă în Depoul subsemnatului de espedițiune în Brașov (Transilvania); ér în Sibiiu la domnul I. K. Misselbacher și toate birturile mai însemnate.

Cu tótă stima

Administrațiunea isvorului

Josef Görgey.

[27] 11—20